

De Eigen Beheer Kamer bij de rechtbank Limburg, sector Strafrecht.

Verslag van een pilot zelfbeheer.

Doel en looptijd van het experiment

De strafrechter heeft meer en meer het gevoel gekregen een “lopende band medewerker” te zijn met weinig of geen zeggenschap over de inrichting van zijn eigen werk. Dat knelt zoals inmiddels wel duidelijk is geworden.

Teruggeven van meer autonomie aan de strafrechter zal vermoedelijk leiden tot de toename van de professionele satisfactie. Maar in een tijd van krimpende budgetten en output financiering is het niet reëel te verwachten dat men daarvoor de handen op elkaar zal krijgen, als het daarbij blijft. Voldoende uitstroom zal gewaarborgd moeten zijn terwijl rechterlijke autonomie en uitstroom historisch gezien niet altijd hand in hand gingen. “Last but not least” is de doorlooptijd een wezenlijk element van kwaliteit geworden en verdient dus ruimschoots aandacht.

In deze pilot stond de opgave centraal om van deze drie elementen, autonomie, uitstroom en kwaliteit, een afgewogen geheel te maken.

Het experiment is geïnspireerd door de “Otte kamer” bij het Gerechtshof in Arnhem. Omdat het in ons experiment echter de rechtspleging in de “eerste lijn” betreft is er sprake van een aantal wezenlijke verschillen bij de praktische gang van zaken (denk bijvoorbeeld aan het eind pv dat vaak pas vlak voor de zitting beschikbaar is, onduidelijkheid met betrekking tot de opstelling van de verdediging etc.) die maakt dat de werkwijze van de “Otte kamer” niet zonder meer over te zetten is.

Daarom is de looptijd van de pilot vooraf gegaan door een periode van 4 maanden (1 september – 31 december 2012) waarin “werkende weg” gezocht is naar de meest geschikte werkwijze. Hoewel de werkwijze per 1 januari 2013 nog niet helemaal was uitgekristalliseerd is de pilot vervolgens per 01/01/13 van start gegaan met als einddatum 31/12/13.

De belangrijkste kenmerken van de EBK

De eigen autonomie van de strafrechter is aanmerkelijk vergroot ten opzichte van de reguliere strafkamers. Voorbeelden zijn:

- De EBK ziet alle meervoudige kamer zaken zelf *voordat* deze op zitting worden geplaatst. In de praktijk wordt aan de hand van een voorbewerking uit de raadkamer gevangenhouding, of als die er niet is door middel van een “Quick scan”, bepaald of een zaak eerst voor regie op zitting komt of meteen inhoudelijk kan worden ingepland. Er wordt (zeer) ruim gebruik gemaakt van de mogelijkheid een zaak eerst voor regie in te plannen. Op die manier wordt de meeste zekerheid verkregen dat de zaak ook werkelijk klaar is voor behandeling als deze voor een inhoudelijke behandeling wordt ingepland. Met name wordt daardoor voorkomen dat er nog onderzoekswensen blijken te bestaan waardoor de inhoudelijke behandeling niet doorgaat en ingeruimde zittingscapaciteit verloren gaat. Deze regiezittingen worden ingepland boven op de 360 minuten reguliere zittingstijd (2x 15 minuten ’s ochtends, 2x 15 minuten na de middagpauze) zodat deze regie niet ten koste gaat van de beschikbare tijd voor inhoudelijke behandeling.

De EBK “prijst” haar eigen zaken voordat deze op een zitting worden ingeboekt. Door zelf de benodigde tijd vast te stellen sluit de ingecalculerde tijd beter aan bij de inschatting van de behandelingsduur van de zaak door de rechter.

Overigens wordt het bij de zaken die nog niet op zitting zijn geweest aan de Verkeerstoren (OM/ZM) overgelaten om deze vervolgens ook daadwerkelijk op een zitting van de EBK te plaatsen. Dit doet de EBK om het OM de mogelijkheid te geven haar eigen prioriteiten te stellen bij de volgorde van het inplannen van zaken (Is een zaak eenmaal op zitting geweest, dan bepaalt de EBK in het kader van de voortgang wel wanneer deze weer wordt ingepland).

- Zaken blijven van begin tot eind bij de EBK.
Eenmaal aan de EBK toebedeeld blijft een zaak tot het eindvonnis bij de combinatie. Vanuit een oogpunt van productiviteit en kwaliteit is het een groot voordeel dat er geen tijd meer verloren gaat doordat steeds weer nieuwe combinaties zich in het dossier moeten inlezen. Het draagt ook aanzienlijk bij aan de arbeidssatisfactie van de leden van de kamer.
- De EBK bepaalt zelf de zittingsduur van een MK.
De standaardnorm van 360 minuten is verhoogd naar 420 minuten zodat de tijd voor regie niet ten koste gaat van de tijd voor inhoudelijke behandeling. Dit blijkt in de praktijk gemakkelijk te doen doordat de aangehouden zaken terugkomen bij dezelfde rechters. Hierdoor wordt bij de voorbereiding erg veel tijdswinst geboekt. Het feit dat de rechters hetzelfde rooster hebben maakt het, indien noodzakelijk, mogelijk op een andere dag te raadkameren, waardoor de zittingsdag langer kan duren.
Anderzijds komt het ook voor dat de zittingstijd juist korter wordt vastgesteld (bijvoorbeeld vlak voor een vakantie waardoor bij een volle zitting de vonnissen niet meer tijdig uitgewerkt kunnen worden). Deze flexibiliteit wordt als zeer plezierig ervaren.
- Aangehouden zaken worden door de EBK in overleg met de officier van justitie en de advocaat door gepland naar een eigen zitting op een door de kamer te bepalen termijn. Zo stuurt de EBK zelf op de doorlooptijd.
De EBK wil aangehouden zaken zo snel mogelijk weer op zitting hebben. Daarom wordt tot 1 ½ maand voor de zitting altijd enige ruimte gelaten voor opnieuw aan te brengen zaken. Is die ruimte dan nog niet benut, dan wordt ze alsnog opgevuld met een nieuwe zaak om te voorkomen dat zittingsruimte verloren gaat.

Om het vorenstaande binnen het zittingsrooster te kunnen verwezenlijken waren een aantal wezenlijke veranderingen ten opzichte van de gangbare praktijk noodzakelijk.

- Meest wezenlijk is dat de EBK een vaste samenstelling heeft van drie rechters (2,8 fte) en twee griffiers (2 fte) die samen de zittingen doet. *Iedereen* kent daardoor de aangehouden zaken (wat voorbereidingstijd scheelt). Omdat iedereen hetzelfde rooster heeft is het makkelijk om op een andere dag dan de zittingsdag te raadkameren. Dat wordt in de praktijk als een groot voordeel gezien.
Omdat de kamer langer samen optrekt is het van belang een combinatie te kiezen die ook na enige tijd nog effectief is. Daarom is goed gekeken naar het samenbrengen van verschillende kwaliteiten die elkaar ondersteunen. Te denken valt bijvoorbeeld aan organisatievermogen, juridische kennis maar ook het uitoefenen van voldoende interne tegenspraak (geen “jaknikkers”). Ook de karakters en de instelling van de verschillende leden spelen een belangrijke rol. Het moet een *gezamenlijk* doel zijn om de afgesproken doelstellingen te halen.

In dit geval heeft de EBK zich zelf samengesteld waarbij het sectormanagement een vetorecht had om een onwelgevallige keuze te voorkomen. Daarvan is overigens geen gebruik gemaakt.

- Omdat de EBK haar contingent aan zaken moet afdoen met de “eigen” rechters en griffiers – en er dus weinig tot niet kan worden teruggevallen op invallers - is een hoge mate van onderlinge afstemming van vakanties, cursussen etc. noodzakelijk. In de praktijk blijkt dit overigens geen grote problemen op te leveren.
Op de PR worden wel griffiers van buiten de EBK ingezet. De eigen griffierscapaciteit gaat helemaal op aan de MK en het plannen van de zittingen.

- Naast een vaste samenstelling is er gekozen voor een vaste zittingsdag voor de MK en de PR. Door het hebben van deze vaste zittingsdagen is het beduidend gemakkelijker geworden om zaken voor bepaalde tijd aan te houden en bij dezelfde rechter(s) te houden. Bijkomstig voordeel is dat het voor de leden van de kamer heel duidelijk is wanneer zij zitting hebben. Dat maakt afstemming, ook in privé aangelegenheden, makkelijk.

Als tegenwicht tegenover de grotere autonomie heeft de EBK een productieverplichting op zich genomen. Het gaat daarbij niet om een inspanningsverplichting maar om een daadwerkelijke resultaatsverplichting. Het management staat dus niet met lege handen tegenover de toegenomen autonomie maar kan de kamer aanspreken op de behaalde resultaten. In de praktijk werkt dat als volgt:

- Op basis van het convenant en de beschikbare fte's wordt becijferd wat het evenredig aandeel van de EBK in het aantal zittingen en vonnissen zou moeten zijn. Het aantal vonnissen is daarbij bepalend – en niet het aantal zittingen - omdat daarop nu eenmaal de financiering is gebaseerd. De EBK mag dus minder zittingen doen als het afgesproken aantal vonnissen toch gehaald wordt. De mogelijkheid om meer zittingen te doen om het aantal vonnissen te halen is daarentegen beperkt omdat de grenzen van het OM om extra officieren van justitie te leveren ook beperkt is.

Omdat de EBK alleen wordt ingezet op MK's, PR's en Mega's, en daardoor ook meer hiervan kan doen dan rechters die ook de andere zittingen doen, is het evenredig aantal met een opslag verhoogd. De uiteindelijke afspraken zijn onderwerp van overleg tussen het management en de voorzitter van de EBK.

- Om het management (en de EBK zelf) op de hoogte te houden van de voortgang wordt iedere twee maanden door de EBK een managementrapportage aangeleverd met hierin alle relevante informatie (aantallen zittingen, vulling, aantal gewezen vonnissen, afdoeningspercentage, promis, publicatie, mega uren). Zo kan regelmatig de stand van zaken bekeken worden en bestaat, zo nodig, de mogelijkheid om tijdig in te grijpen.
- Zoals gezegd gaat het om een resultaatsverplichting ten aanzien van uitspraken. Die verplichting moet zo gesteld zijn dat ze bij een evenwichtige zaakssamenstelling uitvoerbaar is. Lukt dit om de een of andere reden toch niet, dan komt dat door de managementrapportages tijdig aan het licht zodat er kan worden bijgestuurd, bijvoorbeeld in de zwaarte van zaken. Mocht dit niet tot het gewenste resultaat leiden moet uiteindelijk de vraag onder ogen worden gezien of de combinatie wel voldoende effectief is. Als het antwoord hierop neen is ligt het voor de hand aanpassingen te plegen in de combinatie en, bijvoorbeeld, een of meer leden weer in het reguliere zittingsschema te plaatsen.

Voor de duidelijkheid, het vorenstaande geldt voor de meervoudige zittingen. De EBK beminst ook enkelvoudige zittingen maar hierop wordt niet zelf gestuurd. Daarvoor ontbreekt de capaciteit en bovendien is het rendement van de noodzakelijke inspanningen twijfelachtig.

Het werkproces van de EBK wordt nader beschreven in bijlage I.

Kwaliteitsaspecten

De werkwijze van de EBK is in het bijzonder geschikt om invulling te geven aan een aantal bijzondere kwaliteitsaspecten. Het gaat dan voornamelijk om het inzetten van één combinatie op de zaak, koersvastheid en voorspelbaarheid, doorlooptijden en het zelf horen van getuigen. Een en ander wordt hierna toegelicht.

Eén zittingscombinatie doet de zaak af.

Steeds nadrukkelijker wordt onderkend dat het geen gelukkige zaak is als na een aanhouding een volledig andere combinatie op de zaak komt te zitten. Nog los van het extra werk dat hiermee gepaard gaat is de uitstraling daarvan naar de justitiabele niet positief. Buruma zegt daarover: “Juist de aandacht voor het werk, de betrokkenheid bij de zaak, bij de verdachte, zijn de belangrijkste ingrediënten voor een goede rechtspraak (...). Het gaat erom dat die rechter gezag heeft en dat krijgt hij als hij echt naar je heeft geluisterd. En niet alleen een checklist afloopt. Dat wordt moeilijker als de zaak van de ene naar de andere rechter floept. Gezag verdien je als rechter door je te verdiepen in een zaak” (Vrij Nederland. 14 december 2013).

Wie dat nog niet voldoende overtuigend vindt kan ook bij zichzelf te raden gaan. Als hij in het kader van een ziekteproces meerdere keren een arts moet bezoeken, wil hij dan steeds met dezelfde arts spreken of geeft het feit dat men steeds een andere arts spreekt - die uiteraard zegt het dossier goed gelezen te hebben - evenveel vertrouwen? Het antwoord lijkt ons evident.

Om dit aspect het belang te geven dat het toekomst volstaat het niet om enkel in moeilijke zaken steeds dezelfde voorzitter te laten acteren. In alle zaken moeten alle drie de rechters steeds terugkomen. Uiteraard is dat bij de huidige wijze van inroosteren onmogelijk om te organiseren. In het systeem van de EBK gaat het van zelf.

Opgemerkt wordt nog dat de vaste zittingscombinatie ook prima past binnen het toekomstige zaakstoedelingsreglement – waarbij het immers de bedoeling is dat de rechters die aan een zaak begonnen zijn die ook afmaken.

Koersvastheid en (een zekere mate) van voorspelbaarheid.

In het verlengde van het hiervoor besproken aspect ligt dat bij het blijven inzetten van dezelfde rechters koerswijzigingen tijdens het verloop van de zaak niet voor de hand liggen. De ingeslagen weg is immers in overeenstemming met de eigen opvatting over de aanpak van de kwestie en veranderd niet als gevolg van het feit dat andere rechters, met andere inzichten, op de zaak komen. Ook dat beschouwen we als een aspect van gedegen rechtspraak.

Ook mag men van een combinatie die tussentijds niet wisselt verwachten dat er op meerdere onderwerpen standpunten worden ingenomen die ook gelden in vergelijkbare zaken. Zo weten OM en advocatuur beter waar men aan toe is. Die voorspelbaarheid schept zekerheid. Natuurlijk kan men hier tegen in werpen dat dan verstarring op de loer ligt. Dat gevaar wordt onderkend. Maar omdat de combinatie niet voor eeuwig is, lijkt ons dit niet een erg groot probleem.

Doorlooptijden.

Wij geloven er sterk in dat doorlooptijden ook een aspect van kwaliteit vormen. “Justice delayed is justice denied” is in dat verband een bekend citaat dat wellicht nog wel eens wordt onderbelicht in de discussie over kwaliteit. Het is daarom van groot belang dat een zaak op zo kort mogelijke termijn tot een einde wordt gebracht. Uiteraard wil dat niet zeggen dat daarom onderzoekshandelingen maar niet moeten worden uitgevoerd. De EBK vindt juist dat er volop ruimte moet zijn om dat te onderzoeken wat relevant is voor een goed oordeel. Maar de tijd die een zaak voor of na het uitvoeren van onderzoekshandelingen op de plank ligt moet zo kort mogelijk zijn. Dat bereikt de EBK op vier manieren, te weten:

- door zaken enkel aan te houden voor bepaalde tijd. Daardoor blijft de EBK de vinger aan de pols houden;
- door een actieve bewaking van de voorraad onderhanden werk. Omdat de EBK eigen zaken heeft is het mogelijk deze te blijven monitoren, ook als ze tijdelijk op de plank zijn beland omdat er onderzoeken moeten worden uitgevoerd. Is de zaak klaar voor zitting laat de EBK deze weer op een MK plaatsen;
- door regelmatig zelf getuigen te horen (*zie ook hierna*);

- door het zelf bewaken van termijnen (bijvoorbeeld voor het uitbrengen van rapporten, horen van getuigen etc.) en waar nodig te rappelleren.

In de praktijk is het overigens nog niet zo makkelijk om daadwerkelijk het effect van deze werkwijze op de doorlooptijd te meten omdat de EBK regelmatig zaken krijgt die al bij andere combinaties op zitting zijn geweest. Daardoor is de doorlooptijd “vervuild”.

In 2013 heeft de EBK van de zaken die zij uit de raadkamer gevangenhouding kreeg er 27 afgedaan. Deze zaken zijn dus alleen bij de EBK in behandeling geweest. De gemiddelde doorlooptijd van deze zaken was 61 dagen.

In de gegevens met betrekking tot doorlooptijden van de rechtbank Limburg zijn van 120 door de EBK in 2013 gewezen vonnissen de doorlooptijden teruggevonden. Hieruit volgt een doorlooptijd van 157 dagen per zaak.

Zelf horen van getuigen.

Het zelf horen van getuigen is vanaf de tweede helft van het jaar met steeds meer regelmaat gedaan. In totaal werden 15 getuigen door een rechter-commissaris uit de Kamer gehoord. Het heeft meerdere voordelen, zoals:

- getuigen kunnen vaak eerder worden gehoord dan binnen het druk bezette kabinet RC. Daardoor wordt de doorlooptijd korter;
- een lid van de EBK heeft de getuigen zelf gezien en kan zich zo een indruk vormen omtrent de betreffende persoon en diens getuigenverklaring. Dit komt de kwaliteit van het oordeel ten goede;
- de vragen die de kamer zelf belangrijk vindt worden in ieder geval gesteld.

Uiteraard is de verhoorcapaciteit van de EBK beperkt. Het is dan ook zeker niet mogelijk om in alle zaken zelf te horen. Anderzijds zijn de voordelen evident, zowel als het gaat om een snelle afdoening als om de kwaliteit van het oordeel.

Opvallend is dat zowel officieren van justitie als advocaten al snel dit onderdeel van de werkwijze van de EBK hebben onderkend en ook zelf op horen door de Kamer begonnen aan te dringen. Kennelijk voorziet dit in een behoefte. Uit informele gesprekken blijkt dat vooral de dossierkennis van de rechter uit de zittingskamer en het feit dat een zittingsrechter de getuigen zelf heeft gezien als voordelen worden gezien.

Overig

De EBK hecht er aan te voldoen aan de gebruikelijke kwaliteitsaspecten van de rechtbank Limburg. Zo werd in 2013 door de EBK 76% van de uitspraken in Promis geweest. Het appelpercentage mk (incl. ontneming) over 2013 bedraagt 18,3 %. Wellicht geen bewijs voor kwaliteit maar wel van acceptatie van de uitspraak.

Werkdruk en arbeidssatisfactie

Uiteindelijk heeft de EBK geen vermindering van werkdruk opgeleverd ten opzichte van een reguliere zittingscombinatie. Dat was echter ook niet de inzet. Overigens geloven wij ook niet dat er harder is gewerkt dan door de rechters die in de reguliere kamers werkzaam waren. Maar wel effectiever. Bij de werkdruk valt op te merken dat het voor de EBK afgelopen jaar in alle opzichten onbekend terrein was. Of het productietarget gehaald zou kunnen worden en hoe, was bijvoorbeeld niet bekend. Dat zal zeker hebben bijgedragen tot enige verhoogde werkdruk.

Als het gaat om arbeidssatisfactie is de EBK unaniem van oordeel dat deze vele malen groter is dan in een reguliere MK. Dat zit met name in een aantal aspecten:

- omdat men op de zaak blijft zitten is werk dat men er aan verricht nooit verspilde moeite. Geen avonden en zondagen meer voor niets doorgewerkt omdat er nog een onverwachte aanhouding komt. Dan betaalt die moeite zich de volgende keer uit;
- men beslist daadwerkelijk in de zaken die men onderhanden krijgt en is niet een radertje in de machine, een van de vele zittingskamers die een zaak voorbij ziet komen zonder er echt iets aan te doen;
- men heeft enkel te maken met eigen beslissingen en niet met die van andere combinaties.

Per saldo zijn de rechters van de EBK in hoge mate zelf “in control” wat een grote mate van voldoening geeft.

Een aparte opmerking verdient het samenwerken in een vaste combinatie. Ook dit was onbekend terrein. Er zitten een aantal goede aspecten aan maar ook “uitdagingen”.

Groot voordeel is dat men exact weet wat men aan elkaar heeft. Dat geeft meer vertrouwen dan als men maar sporadisch met elkaar zit. En daarmee meer rust tijdens de voorbereiding en tijdens de zitting zelf. Voor de griffiers is het duidelijk hoe het vonnis er uit moet zien, zij hebben niet te maken met heel veel verschillende opvattingen en voorkeuren. Dat bespaart tijd.

Anderzijds, na een minder gelukkig verlopen raadkamer ziet men elkaar toch de volgende week weer terug in raadkamer. En de week daarna ook. Dat vergt een zekere “match” tussen de leden van de kamer en de nadrukkelijke wil er samen wat van te maken.

De combinatie heeft afgelopen jaar zonder noemenswaardige problemen samengewerkt. Een volgend jaar in dezelfde samenstelling wordt met vertrouwen en plezier tegemoet gezien.

De productie.

Met het management werd voor 2013 de volgende productie afgesproken:

112 meervoudige vonnissen (32 zittingen);
707 enkelvoudige vonnissen (64 zittingen);
1 mega (30 uur).

Gerealiseerd zijn:

150 meervoudige vonnissen exclusief de vonnissen die uit de mega komen. Daarvoor waren 32 ½ zittingen nodig wat een gemiddelde opleverde van 4,6 vonnis per zitting. Van de meervoudige zaken die stonden ingepland voor een inhoudelijke behandeling kon 84 % daadwerkelijk worden afgedaan. Het aanhoudingspercentage bedroeg dus 16%;

Er is 1 mega voltooid. Daarnaast zijn er voorbereidende werkzaamheden in een andere mega verricht. In totaal zijn 47 mega uren gemaakt. Hiervoor waren 10 ½ zitting nodig;

Er werden 973 enkelvoudige vonnissen geweest. Hiervoor waren 77 zittingen nodig wat een gemiddelde opleverde van 12,6 vonnis per zitting.

Voor een volledig overzicht van de relevante cijfers zie bijlage II.

OM en Advocatuur

Met het OM heeft de EBK regelmatig overleg gehad. Het OM juicht de werkwijze van de EBK van harte toe. Dat neemt niet weg dat er af en toe conflictpunten zijn als gevolg van de planningswijze van het OM. Tot op heden zijn die steeds op een bevredigende wijze opgelost. Officieren van justitie geven officieus aan vooral blij te zijn met de relatief korte doorlooptijden waardoor zaken niet uit beeld verdwijnen.

Er is met de advocatuur nooit in georganiseerd verband gesproken over de werkwijze van de EBK. Van diverse advocaten wordt wel waardering vernomen voor de relatief korte aanhoudingstermijnen en voor het door de EBK zelf horen van getuigen.

Conclusies en Aanbevelingen

De resultaten over 2013 hebben laten zien dat deze werkwijze zeker effectief is. De rechter is veel meer “in control” dan voorheen, er zijn duidelijke kwaliteitsimpulsen verwezenlijkt en de productie per mk is hoger dan die van reguliere kamers.

Hoewel dit verslag oorspronkelijk bedoeld was om te kunnen vaststellen of de werkwijze van de EBK zou worden voortgezet en/of uitgebreid is die beslissing in een eerder stadium al gevallen. De werkwijze zal worden voortgezet en met ingang van februari 2014 zal een tweede EBK actief worden. Hierbij zullen zich ongetwijfeld nieuwe vraagpunten voordoen. De samenwerking tussen beide EBK's, de effecten van deze EBK's voor het functioneren van de rest van de afdeling en de samenwerking met het OM zullen punt van aandacht zijn.

Met het management zullen afspraken gemaakt moeten worden over de inzet van de EBK's. Denkbaar is dat de nadruk geheel komt te liggen op het produceren van veel vonnissen. Dan zal men de EBK niet moeten verstoppen met ingewikkelde zaken. Ook is denkbaar dat de nadruk juist wel gelegd wordt op de ingewikkelde zaken. Dat past wellicht bij een ervaren strafkamer maar dat zal wezenlijk minder vonnissen opleveren.

Wij geven zelf een voorkeur aan een mix van ingewikkelde en eenvoudige zaken. Daardoor is de EBK meer dan een “vonnissen machine” en dat komt de arbeidstevredenheid ten goede. Anderzijds kan er nog steeds een groot aantal vonnissen geproduceerd worden. Wellicht is dat ook goed voor de plek van de EBK binnen de “strafsector”.

Een onderdeel waarmee wij graag verder zouden willen experimenteren is het zelf horen van getuigen. Onze eerste ervaringen hiermee waren zeer positief. Het draagt bij aan de kwaliteit van het vonnis, wordt zeer gewaardeerd door officieren van justitie en advocaten en leidt tot een kortere doorlooptijd. Dit laatste vertaalt zich natuurlijk ook weer in een hogere productie.

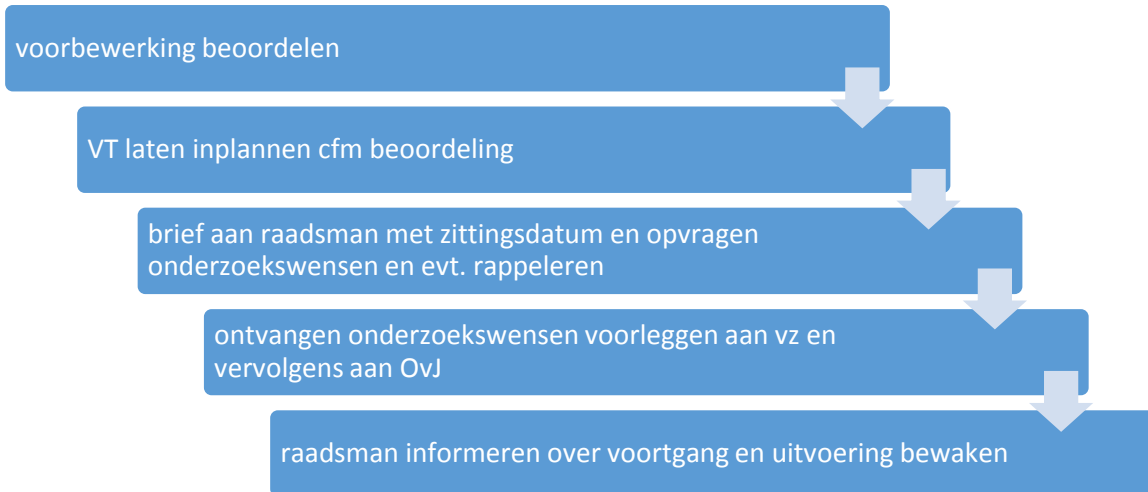
Wel zal het nodig zijn dat hiervoor ruimte bestaat in het zittingsschema. In 2013 was die ruimte er doordat een rechter 0,8 fte werkte. Daardoor bleef er bij de inroosting enige ruimte over. Inmiddels werkt deze rechter ook full time en zijn de drie rechters volledig ingeroosterd. Hierdoor is er geen ruimte meer om nog zelf getuigen te horen.

Ons voorstel is daarom per maand 1 PR minder te doen. Dit levert maandelijks twee dagen op die voor getuigenverhoren gebruikt kunnen worden. Het te verwachten positieve effect voor de mk kan dan over 2014 bekeken worden en afgezet worden tegen het “verlies” op de pr.

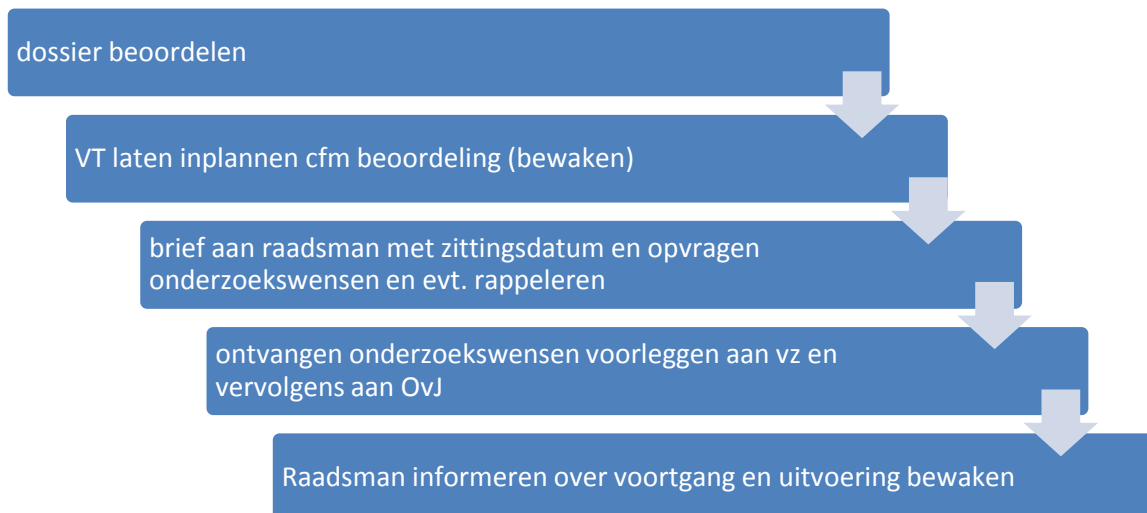
Maastricht, 24/02/'14

Rob van Leeuwen
Jacqueline Kessels
Sabine Pelsser
Kiki Mahovic
Michiel Romme

Raadkamerzaken

Niet-gedetineerden

Bijlage II. Cijfers

Om de cijfers van de EBK in enige context te kunnen plaatsen eerst enige informatie met betrekking tot de omvang van de zittingsteams straf op de locatie Maastricht. De locatie Roermond is buiten beschouwing gelaten omdat de EBK alleen in Maastricht zittingen doet.

Bezetting

Op de locatie Maastricht waren bij straf in 2013 23,2 fte zittingsrechters (= excl. rc's) werkzaam. Hiervan maakt 2,8 fte deel uit van de EBK.

Convenant

Met het OM zijn voor 2013 de navolgende afspraken gemaakt wat betreft de locatie Maastricht:

Meervoudig. 217 zittingen, 757 vonnissen (excl. de uitspraken in de megazaken)

Enkelvoudig. 375 zittingen, 4.144 vonnissen

Mega. 125 uren

(Noot: Omdat de EBK geen andere producten maakt zijn die hier verder ook niet genoemd).

Aandeel EBK in convenant naar evenredigheid fte's.

Op grond van de gegevens over de bezetting en het convenant is het aandeel van de EBK daarin berekend.

Meervoudige zittingen. In het convenant staan voor 2013 217 zittingen gepland voor de locatie Maastricht. Bij een evenredige verdeling zijn dat voor de EBK $2,8 : 23,2 \times 217 = 26,19$ zittingen.
Meervoudige vonnissen. Convenant 2013, locatie Maastricht 757 vonnissen. Per fte ($757 : 23,2$) dus 32,63 meervoudige vonnissen. Aandeel van de EBK in het convenant ($32,63 \times 2,8$) = 91,36 mk vonnissen.

Enkelvoudige zittingen. In het convenant staan voor 2013 375 zittingen gepland voor de locatie Maastricht. Bij een evenredige verdeling zijn dat er voor de EBK $2,8 : 23,2 \times 375 = 45,26$ zittingen.
Enkelvoudige vonnissen. Convenant 2013, locatie Maastricht 4.144 vonnissen. Per fte ($4.144 : 23,2$) dus 178,62 vonnissen. Aandeel van de EBK in het convenant ($178,62 \times 2,8$) = 500,14 enkelvoudige vonnissen.

Mega uren. Convenant 2013, locatie Maastricht 125 uren. Per fte ($125 : 23,2$) dus 5,39 uur. Aandeel van de EBK in het convenant ($5,39 \times 2,8$) = 15,09 uren.

Managementafpraak

In afwijking van bovengenoemde evenredige productietargets is met het management afgesproken:

Meervoudig: 32 zittingen, 112 vonnissen

Enkelvoudig: 64 zittingen, 707 vonnissen

Mega: 30 uur.

Door de EBK in 2013 gerealiseerde productie.

Meervoudig: 150 vonnissen. 32 ½ zitting. Gemiddeld per zitting 4,6 vonnis (deze cijfers zijn excl mega)

Enkelvoudig: 973 vonnissen. 77 zittingen. Gemiddeld per zitting 12,6 vonnis

Mega: 47 uren. 10 ½ zittingsdagen.

(+ 15 zelf gehoorde getuigen.)

Gewaardeerd in geld.

150mk à € 4.289,67 = € 643.450,50

973ek à € 358,33 = € 348.655,09

47 mega à € 1.910 = € 89.770

Totaal € 1.081.875,59